
Leger des Heils als een volwaardige gesprekspartner beschouwde. Verdere correspondentie en besprekingen zouden onder strikte geheimhouding gevoerd moeten worden.

Palstra wilde echter meer concrete gesprekspunten omdat hij in zijn gedachten niet verder kwam dan onderhandelingen over de voorwaarden waarop het Leger des Heils een aantal werkzaamheden van het Nederlandsch Leger zou overnemen en voortzetten. Dat was evenwel niet de insteek van Favre. Hij streefde naar een samengaan van beide Legers waarbij recht werd gedaan aan beider tradities. Wel wilde hij de eenwording nog graag persoonlijk meemaken en daarom zocht hij naar wegen om zo snel mogelijk tot die eenheid te geraken. Palstra zag een 'allergrootste' moeilijkheid de status van de officieren van het Nederlandsch Leger des Heils. Zij zouden niet zonder meer officier in het Leger des Heils kunnen worden, omdat alleen personen die de kweekschool hadden doorlopen, officier konden worden. Favre wilde wel rekening houden met de maatstaven van het Leger des Heils, maar kon zich ook voorstellen dat er voor de officieren van het Nederlandsch Leger des Heils een modus zou worden gevonden. Enkele van deze officieren hadden trouwens vroeger de kweekschool van het Leger des Heils doorlopen. Daarmee moest nu terdege rekening worden gehouden.

Palstra ontving een lijst met de namen van de betrokkenen en beloofde deze strikt vertrouwelijk te behandelen. Wel vroeg hij toestemming de stand van zaken met drie naaste adviseurs en medewerkers te bespreken.³³

Palstra informeerde in dit stadium ook generaal Wilfred Kitching. In de aanhef van zijn brief herinnerde hij hem aan een gesprek tijdens een internationale conferentie in 1961, waarin hij hem globaal van de situatie op de hoogte had gesteld. Verder noemde hij het Nederlandsch Leger des Heils een splinter uit 1921, waarvan de voornaamste grieven waren dat het internationaal hoofdkwartier te veel supervisie en leiding gaf, dat er te weinig nationale onafhankelijkheid bestond en dat in Nederland bijeengebrachte gelden naar Londen gingen voor internationale fondsen. Hij concludeerde dat het Nederlandsch Leger des Heils klein gebleven was, maar deson-

33. Op de lijst werden genoemd: Commandant F. Favre (geb: 1909), mevr. Favre (geb ?), mevr. kolonel Kerkhoven-Baank (1887), brigadier Van Rijn (1897), mevr. brigadier Van Rijn-Lacet (1898), majoor Albers (1896), mevr. majoor Albers-Vleeming (1903), mevr. adjudant Storm (1924), hoofdkapitein Potuyt (1898), mevr. kapitein Potuyt-Evers (1907), kapitein Storm (1926), mevr. kapitein Storm-Muller (1926), Onderkapitein van Helden (1911), mevr. van Helden-Tronchet (1913).